

Agendapunt : 10.
Voorstelnummer : 05-032
Raadsvergadering : 12 mei 2011
Naam opsteller : J. Smit / S. Plezier
Informatie op te vragen bij : S. Plezier
Portefeuillehouders : Hietbrink

Onderwerp: Actualisatie bestemmingsplannen en inlopen RO-achterstanden

Aan de raad,

Beslispunt:

- *De procedure t.b.v. de actualisatie van de bestemmingsplannen in te korten;*
- *Gevallen aan te wijzen waarin een verklaring van geen bedenkingen, zoals bedoeld in de Wabo en het Besluit omgevingsrecht, niet is vereist;*
- *De inspraakverordening aan te passen;*
- *€ 48.000,00 budget beschikbaar te stellen t.b.v. het inlopen van RO-achterstanden d.m.v. goedkeuring van bijgevoegde begrotingswijziging;*
- *Kennis te nemen van de "leidraad actualisatie bestemmingsplannen."*

1. Waar gaat dit voorstel over?

Inleiding

In 2005 is, om te voldoen aan de wettelijke verplichting om per 1 juli 2013 te beschikken over actuele bestemmingsplannen, het project herziening bestemmingsplannen gestart. Inmiddels zijn al een aantal grote plannen vastgesteld. Een aantal andere grote plannen zal nog voor de zomer aan de raad worden voorgelegd. De komende jaren moeten er nog zes grote plannen worden opgesteld en vastgesteld. Indien het tot op heden gevolgde proces wordt voortgezet, wordt 1 juli 2013 niet gehaald. Tegelijkertijd kampt de afdeling met achterstanden op het gebied van principeverzoeken, oude aanvragen etc. Over beide onderwerpen is in de commissie Bestemmingsplannen op 12 oktober 2010 en 8 februari 2011 gesproken. De uitkomsten van deze discussie hebben geleid tot voorliggend voorstel.

In het voorstel wordt ingegaan op het beschikbaar stellen van extra budget, het aanpassen van het proces actualisatie bestemmingsplannen, het aanwijzen van categorieën van gevallen waarvoor geen verklaring van geen bedenkingen vereist is (vergelijkbaar met vroeger delegatiebesluit artikel 19 lid 1), het wijzigen van de inspraakverordening en het kennisnemen van de "leidraad actualisatie bestemmingsplannen". De leidraad is feitelijk een bundeling van alle tot op heden t.b.v. de herziening van de bestemmingsplannen vastgestelde documenten.

De actualisatie van bestemmingsplannen en het inlopen van de achterstanden op het werkgebied van de ruimtelijke ordening leggen allebei een groot beslag op de ambtelijke capaciteit binnen hetzelfde team. Daarom zijn beide werkprocessen in dit voorstel opgenomen. Bij beide opgaven spelen inhoudelijke, procedurele alsook budgettaire aspecten een rol.

Actualisatie bestemmingsplannen- De inhoud

Op dit moment is een viertal bestemmingsplannen in procedure. Het betreft:

- bestemmingsplan Landelijk gebied Noord

- bestemmingsplan Bergen Centrum Beschermd dorpsgezicht
- bestemmingsplan Egmond aan Zee Centrum en Boulevard
- bestemmingsplan Bergen aan Zee Dorpskern.

Om te voorzien in actuele bestemmingsplannen moeten vóór 1 juli 2013 ook de volgende bestemmingsplannen worden vastgesteld:

- bestemmingsplan Landelijk gebied Zuid
- bestemmingsplan Bergen Centrum
- bestemmingsplan Egmond aan Zee Dorpskern
- bestemmingsplan Egmond aan de Hoef Dorpskern
- bestemmingsplan Egmond Binnen Dorpskern
- bestemmingsplan Duingebied (en strand).

Tussen 2005 en 2007 is in een aantal raadsbesluiten vastgelegd wat de aard en inhoud van de op te stellen bestemmingsplannen moet zijn. Uitgangspunt is dat de bestemmingsplannen conserverend van aard zijn, met dien verstande dat voor zover voor bepaalde thema's ruimtelijk beleid is vastgesteld dit in het bestemmingsplan wordt opgenomen. Tevens kunnen, zo is besloten, uitgekristalliseerde plannen, in een bestemmingsplan worden opgenomen. Voor deze plannen hoeft dan geen aparte planologische procedure meer te worden doorlopen. Daarnaast is een aantal algemene bepalingen vastgesteld die in elk bestemmingsplan kunnen worden opgenomen. (Voor een deel van deze algemene bepalingen is inmiddels bij wet een landelijke standaard voorgeschreven. Voorbeeld: De overgangsbepalingen.) Hier geldt het principe dat bestemmingsplannen alleen verschillen wanneer daartoe redenen bestaan.

In aanvulling op het uitgangspunt van conserverende bestemmingsplannen met gestandaardiseerde formuleringen is voor diverse thema's ruimtelijk beleid ontwikkeld waarmee verder invulling wordt gegeven aan het bestemmingsplan. Het ruimtelijk beleid dat in de bestemmingsplannen is opgenomen beslaat tot op heden de volgende thema's;

- kampeerbeleid
- recreatiewoningen op particuliere erven
- functiewijziging van pensions naar wonen
- (bij-)gebouwenregeling
- paardenbeleid
- verbrede landbouw
- vrijkomende agrarische bebouwing

Naast het gemeentelijk beleid is ook het provinciale en rijksbeleid bepalend voor de inhoud van de bestemmingsplannen. Zo geeft de Provinciale Verordening een zodanig strikt kader aan voor de mogelijkheden van incidentele woningbouw in het buitengebied dat daarmee de inhoud van het bestemmingsplan op dit punt bijna volledig is bepaald.

In bijlage 1 (leidraad actualisatie bestemmingsplannen) zijn de relevante beleidsstukken en wetswijzigingen opgenomen.

De bestemmingsplannen zoals deze tot nu toe in het kader van de actualisatie zijn opgesteld staan dus in principe niet meer toe dan de bestaande situatie plus de verander- of uitbreidingsmogelijkheden die volgen uit het vastgestelde beleid of geaccordeerde plannen. Ontwikkelingen die niet passen binnen dit kader zullen hun eigen (bestemmingsplan-)procedure en daarmee hun eigen beoordelingstraject moeten volgen.

Dit voorstel gaat uit van het handhaven van deze benadering. Ten eerste omdat hiermee sprake is van een zorgvuldige afweging alvorens ontwikkelingen mogelijk te maken. Ten tweede omdat met deze werkwijze bij het vaststellen van een bestemmingsplan de omvang van de te maken beleidsafweging beperkt blijft, hetgeen een vlotte doorgang van de procedure bevordert. In feite is een bestemmingsplan dat volgens dit stramien tot stand komt een optelling van de bestaande,

feitelijke situatie en het juridisch-planologisch vastleggen van eerdere afspraken. Daarbij moet wel worden aangetekend dat de exacte wijze waarop e.e.a. wordt opgenomen in een bestemmingsplan op zichzelf een bepaalde nuance aan het beleid geeft. Het vastgestelde beleid zoals hier bedoeld is immers niet in alle gevallen zodanig gedetailleerd geformuleerd dat er geen enkele interpretatieruimte meer is. Maar de constatering dat een bestemmingsplan voor een aanzienlijk deel de vertaling is van eerder vastgestelde uitgangspunten geeft aanleiding om de uitgebreide bestemmingsplanprocedure, zoals deze in het verleden is vastgesteld, kritisch tegen het licht te houden.

Actualisatie bestemmingsplannen - De procedure

Het productieproces om te komen tot een actuele bestemmingsplannen zoals dat in Bergen is vastgesteld kent de volgende stappen:

1. Inloopavonden
2. Klankbordgroepbijeenkomsten (3x)
3. raadsexkursie
4. Bespreking Nota van uitgangspunten in raadscommissie
5. Vaststelling Nota van uitgangspunten in gemeenteraad
6. Klankbordgroepbijeenkomst (2x)
7. Opstellen voorontwerp bestemmingsplan
8. Inspraak
9. Bespreking in inspraakreacties in raadscommissie
10. Overleg met betrokken overheden (m.n. rijk, provincie, waterschappen)
11. Ontwerpbestemmingsplan ter inzage
12. Bespreking vast te stellen bestemmingsplan in raadscommissie
13. vaststelling bestemmingsplan door de gemeenteraad
14. Eventueel beroepsprocedure bij de Raad v. State

Alleen de stappen 7 en 10 t/m14 zijn wettelijk verplicht.

De doorlooptijd die bij deze procedure hoort bedraagt circa 3,5 jaar. Uitgaande van het gereed hebben van de bestemmingsplannen in juli 2013 kan worden geconcludeerd dat de huidige werkwijze niet verenigbaar is met het streven om tijdig in actuele bestemmingsplannen te voorzien. Het wel halen van deze termijn maakt een substantiële verkorting van de procedure noodzakelijk.

Refererend aan de hierboven omschreven besluiten over de inhoud van de bestemmingsplannen lijkt het mogelijk om een aantal stappen achterwege te laten zonder afbreuk te doen aan de zorgvuldigheid van het proces.

Het opstellen van een nota van uitgangspunten draagt er aan bij dat los van de exacte formulering van de bestemmingsplanregeling kan worden nagedacht over de uitgangspunten van een bestemmingsplan. Dit kan bijdragen aan een heldere beleidsbepaling. De constatering is echter dat een substantieel deel van het beleid (de beleidsnota's, de uitgekristalliseerde plannen en de algemene regels, voor zover deze een beleidsachtergrond hebben) reeds voorafgaand aan het opstellen van het bestemmingsplan is vastgesteld. De verdere nuancering van het beleid volgt voor een groot deel uit de wijze waarop de bestemmingsplanregeling is geformuleerd en komt aldus niet aan de orde tijdens het formuleren van de uitgangspunten. Juist die uitgangspunten liggen al vast in eerder genomen besluiten. Het achterwege laten van de nota van uitgangspunten en de daarbij behorende eerdere stappen kan aldus geschieden zonder afbreuk te doen aan de zorgvuldigheid en zorgt voor een grote tijdswinst.

Het voorafgaand aan het opstellen van het voorontwerp van het bestemmingsplan raadplegen van een klankbordgroep is in het licht van de beperkte beleidsruimte wellicht ook op een andere wijze in te vullen. Het expliciet betrekken bij de inspraak van diegenen die lid zouden zijn van de

klankbordgroep lijkt hiervoor een redelijk alternatief. Dat de inspraakmogelijkheid overeind moet blijven staat in de Bergense situatie, daar waar het gaat om de actualisatieoperatie, buiten discussie. Hoewel in de bestemmingsplanprocedure het gelegenheid bieden tot inspraak sinds enige jaren niet meer wettelijk verplicht is, heeft de inspraak een belangrijke rol in het totstandkomingproces van bestemmingsplannen. Het creëert draagvlak en het kan eventuele omissies in het plan in een vroeg stadium in beeld brengen.

Het raadplegen van de raadscommissie in de fase van het voorontwerp is eveneens niet wettelijk verplicht, maar hiervoor geldt in feite hetzelfde als voor de inspraak. De inbreng van de commissie kan een waardevolle bijdrage leveren aan de kwaliteit van het bestemmingsplan. Het voorstel is om tijdens de inspraakperiode het bestemmingsplan te behandelen in de Commissie Bestemmingsplannen. Dit betekent dat de burger zijn inspraakreactie desgewenst direct kan voorleggen aan de raadscommissie. Daarmee wordt duidelijk het signaal afgegeven dat het bestemmingsplan in dat stadium geen voldongen feit is, maar een voorstel van het college dat nog kan worden aangepast. Voor de commissie betekent dit procedurevoorstel dat zij in een vroeg stadium van de procedure kennis kunnen nemen van de reacties van de diverse betrokkenen. Bovendien betekent een bespreking in de raadscommissie tijdens de inspraakperiode dat geen extra proceduretijd nodig is en draagt dit bij aan een snellere procedure.

Aldus wordt de volgende procedure voorgesteld:

1. Opstellen voorontwerp bestemmingsplan (6 maanden, incl. inventarisatie)
2. Inspraak, inclusief inloopavond (3 maanden)
3. Overleg artikel 3.1.1. BRO (rijk, provincie, waterschap) (tijdens inspraakperiode)
4. Raadplegen raadscommissie (tijdens inspraakperiode)
5. Ontwerpbestemmingsplan ter inzage (4 maanden, incl voorbereiding)
6. Vaststelling bestemmingsplan (via cie door raad) (4 maanden incl. voorbereiding)
7. Eventuele beroepsprocedure bij de Raad van State (1 jaar)

De totale doorlooptijd kan aldus, exclusief de beroepsprocedure, worden teruggebracht tot 17 maanden.

Dit betekent, teruggerekend van juli 2013 en met enige marge voor onvoorziene vertraging, dat uiterlijk in het laatste kwartaal van 2011 moet worden gestart met het opstellen van alle nog resterende bestemmingsplannen.

Actualisatie bestemmingsplannen - Het budget

Vooralsnog is deze aanpak van de bestemmingsplannen niet het uitgangspunt geweest bij de ambtelijke planning voor dit jaar. Naast de nu al in procedure zijnde bestemmingsplannen is alleen de inventarisatie van het bestemmingsplan Landelijk gebied Zuid in de planning voor 2011 opgenomen. Het starten met de resterende vijf bestemmingsplannen is nog niet in 2011 voorzien. Reden hiervoor is dat bij het betrokken team (Vormgeving), naast de lopende bestemmingsplannen, de achterstanden op het gebied van principeverzoeken, handhaving en andere individuele dossiers prioriteit krijgen. (Zie hierna onder punt 5.)

Uitgaande van circa 500 uur ambtelijke uren per bestemmingsplan betekent de vaststelling van zes bestemmingsplannen in het kader van de actualisatie een ambtelijke belasting van in totaal 3000 uur (6 bestemmingsplannen à 500 uur). Om zowel de ambtelijke alsook de bestuurlijke belasting te spreiden over de periode tot medio 2013 en om tijdig te starten is het gewenst om circa 1000 uur nog dit jaar te in te zetten. Binnen het beschikbare budget is het mogelijk om hiervoor extra personeel in te huren. De overige 2000 uur kunnen, verspreid over 2012 en 2013 binnen de huidige ambtelijke bezetting worden gerealiseerd, er vanuit gaande dat de achterstanden op het gebied van individuele dossiers zoals principeverzoeken en handhaving zijn weggevoerd.

Het gaat hier, zoals aangegeven, om de binnen de ambtelijke organisatie, dus intern, te besteden uren. Bij deze berekening is het uitgangspunt dat de daadwerkelijke productie van de bestemmingsplannen, overeenkomstig de werkwijze tot nu toe, wordt uitbesteed aan een extern adviesbureau. Daartoe zijn in de meerjarenbegroting de volgende bedragen opgenomen:

2011	€ 200.000
2012	€ 150.000
2013	€ 150.000
2014	€ 150.000

Wat opvalt is dat voor de jaren waarin het leeuwendeel van de productie is voorzien (2011, 2012) naar verhouding niet veel meer budget is opgenomen dan voor de jaren daarna. Omdat voor de nu voorgestelde procedure nog geen vergelijkbare cijfers uit het verleden beschikbaar zijn is nog niet goed te bepalen of de aangegeven budgetten toereikend zijn. Vooralsnog is de inschatting dat de aangegeven bedragen voldoende zijn. Het college zal de komende tijd de ontwikkelingen op dit punt nauwlettend in de gaten houden en hierover tijdig rapporteren.

Het inlopen van RO-achterstanden – De inhoud

Zoals in de inleiding reeds aangegeven bestaat er een duidelijk verband tussen de aanpak van het actualiseren van bestemmingsplannen en het inlopen van de achterstanden binnen het werkveld van de ruimtelijke ordening. Beide opgaven leggen een urenclaim bij het team Vormgeving van de afdeling Ontwikkeling.

Mede door de toekenning van extra budgetten in het verleden is een substantieel deel van de achterstanden inmiddels weggewerkt. De resterende achterstanden zijn nu zo goed mogelijk in beeld gebracht, zowel in aantal als in de te verwachten urenclaim. Samen met het lopende werk gaat het op dit moment om circa honderd dossiers. Dit zijn met name principeverzoeken, bouwaanvragen, postzegelbestemmingsplannen en handhavingzaken. De dossiers variëren van zeer complex (verplaatsing agrarisch bedrijf) tot relatief eenvoudig.

Bij het opstellen van de planning voor 2011 is de prioriteit gelegd bij het wegwerken van de bestaande achterstanden. Hiervoor zijn vier belangrijke redenen aanwezig.

1. Het is feitelijk niet aanvaardbaar dat een burger die een initiatief aan de gemeente voorlegt maanden, zo niet jaren, moet wachten op uitsluitel en een eventueel daar op volgende procedure.
2. Met de inwerkingtreding van de Wabo gelden ook formeel strengere eisen met betrekking tot de afwikkeling van (bouw)aanvragen. Een na 1 oktober 2010 ingediende aanvraag die niet past binnen een vigerend bestemmingsplan moet binnen 26 weken worden afgehandeld, inclusief een afwijkingsprocedure).
3. Het is niet goed mogelijk om op voorhand in te schatten hoeveel uren nodig zijn om de achterstanden weg te werken. Pas werkendwijze blijkt welke haken en ogen er aan een (complex) dossier zitten. Door de achterstanden nu in hun geheel aan te pakken wordt steeds duidelijker welk beslag deze op de capaciteit leggen. Hiermee komt de totale benodigde capaciteit, dus inclusief het werken aan bestemmingsplannen, in beeld.
4. De achterstanden zorgen voor een grote extra druk op het betrokken team. Burgers vragen in toenemende mate om afhandeling van hun dossiers en zoeken naar wegen om dit te bespoedigen.

Het aantal benodigde uren dat nodig is om de achterstanden op individuele dossiers weg te werken komt uit op circa 2000 uur. Een aanzienlijk deel van deze uren is nodig om initiatieven die niet passen in de geldende bestemmingsplannen door middel van zogeheten postzegelbestemmingsplannen in juridisch-planologische zin mogelijk te maken. Daar waar het

geldende bestemmingsplan een ontwikkeling niet toestaat wordt specifiek voor die ontwikkeling een (klein) bestemmingsplan vastgesteld. Daarbij is er vanuit gegaan dat sommige initiatieven kunnen worden meegenomen in de bestemmingsplannen die in het kader van de actualisatie worden opgesteld en dus geen apart postzegelplan vergen. De op 1 oktober 2010 in werking getreden WABO biedt mogelijkheden voor een efficiëntere procedure.

Het inlopen van RO-achterstanden – De procedure

Inleiding Wabo

Op 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in werking getreden. De Wabo introduceerde de omgevingsvergunning die in plaats is gekomen van een 25-tal vergunningen, ontheffingen of toestemmingen voor het realiseren van een fysiek project. In de wet zijn daartoe de toestemmingen (vergunningen) samengevoegd die nodig zijn als een burger of een bedrijf op een bepaalde plek iets wil gaan slopen, (ver)bouwen, oprichten of gebruiken. Centrale doelstelling van de Wabo is de dienstverlening aan burgers en bedrijven te verbeteren. De Wabo is een proceswet hetgeen betekent dat slechts verandering is gebracht in de vergunningprocedures, maar dat er niet of nauwelijks inhoudelijke wijzigingen zijn doorgevoerd. De criteria waaraan een vergunningsaanvraag moet worden getoetst zijn dus niet gewijzigd.

Eén van de toestemmingen die in de Wabo wordt geregeld (in artikel 2.12 Wabo) is het afwijkingsbesluit, dat voorheen in artikel 3.10 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) was geregeld. Met de inwerkingtreding van de Wabo is artikel 3.10 Wro komen te vervallen en vervangen door artikel 2.12 Wabo. Middels een projectbesluit kon een activiteit die in strijd is met het bestemmingsplan worden toegestaan, mits de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat. Bevoegd gezag voor het nemen van een projectbesluit was, behoudens delegatie, de gemeenteraad.

Uw raad heeft op 26 mei 2009 het nemen van een projectbesluit in een aantal gevallen gedelegeerd aan ons college. Het betrof de te weigeren verzoeken. Verzoeken waaraan wij medewerking wensen te verlenen zijn ook gedelegeerd, mits vooraf de raadscommissie wordt gehoord. Tevens heeft uw gemeenteraad destijds besloten dat bij nieuwe planontwikkelingen uit wordt gegaan van een bestemmingsplanherziening (postzegelplan) en niet van een projectbesluit. Reden hiervoor was dat ieder projectbesluit op grond van de toenmalige wet diende te worden gevolgd door een bestemmingsplan en hierdoor sprake was van dubbele procedures.

De bevoegdheid voor het nemen van een projectafwijkingsbesluit is in de Wabo bij het gezag komen te liggen dat bevoegd is op de omgevingsvergunning te beslissen. Dit is in de meeste gevallen burgemeester en wethouders (artikel 2.4 Wabo), maar dat kan in sommige gevallen de provincie (Gedeputeerde Staten) zijn of de Minister.

Verklaring van geen bedenkingen

Met de komst van de Wabo is een zogenaamde verklaring van geen bedenkingen ingevoerd in gevallen waarin van een bestemmingsplan wordt afgeweken met een zogenaamd projectafwijkingsbesluit (artikel 2.27 Wabo in samenhang met artikel 6.5 van het Besluit omgevingsrecht). De omgevingsvergunning voor deze afwijking kan alleen worden verleend als de gemeenteraad hierover deze verklaring van geen bedenkingen heeft afgegeven. De wetswijziging is op dit punt slechts procedureel van aard: de gemeenteraad neemt geen projectafwijkingsbesluit meer, maar beslist over de afgifte van een verklaring van geen bedenkingen die voorwaardelijk is voor het verlenen van de omgevingsvergunning ("de omgevingsvergunning wordt niet verleend dan nadat een daarbij aangewezen bestuursorgaan heeft verklaard dat het daartegen geen bedenkingen heeft", art. 2.27 Wabo).

De verklaring kan slechts worden geweigerd in het belang van een goede ruimtelijke ordening.

Wat een goede ruimtelijke ordening is, staat niet letterlijk omschreven in de wet. Ruimtelijke ordening is de verdeling van de ruimte voor verschillende functies. Daarbij worden keuzes gemaakt omdat ruimte schaars is. Met dat doel, worden alle ruimtelijk relevante aspecten op een rij gezet (geordend) en belangen afgewogen. Want belangen kunnen tegenstrijdig zijn. Deze belangenafweging is de ruimtelijke ordening. Bij een goede belangenafweging moet altijd duidelijk zijn waar welke functie is, en waarom die functie nodig is en nu juist op die plek is gelegen. Omdat geen enkel verzoek hetzelfde is, is de ruimtelijke onderbouwing ook bij ieder verzoek verschillend.

Met de inwerkingtreding van de Wabo verliest het huidige delegatiebesluit, waarmee uw raad de bevoegdheid tot het nemen van een projectbesluit in een aantal gevallen heeft overgedragen aan ons college, zijn werking. Dit geldt overigens alleen voor aanvragen die na 1 oktober 2010 zijn ingediend, hetgeen met zich meebrengt dat het delegatiebesluit niet ingetrokken moet worden.

Ingevolge artikel 6.5 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) kan de gemeenteraad categorieën van gevallen aanwijzen waarin geen verklaring van geen bedenkingen is vereist. In principe kan de raad alle gevallen aanwijzen als gevallen waarvoor geen verklaring van geen bedenkingen vereist is. Voor dergelijke categorieën van gevallen is de beslissingsbevoegdheid aan burgemeester en wethouders en wordt bereikt wat de wetgever heeft beoogd, namelijk verantwoordelijkheden zo laag mogelijk neer te leggen en de procedures sneller te doorlopen. Het aanwijzen van categorieën van gevallen waarin geen verklaring van geen bedenkingen is vereist heeft als voordeel dat, gelet op de vergaderfrequentie van de gemeenteraad, door ons sneller besloten kan worden op “eenvoudige” planologische verzoeken. Na deze aanwijzing is het immers niet langer noodzakelijk om op ieder verzoek tot het nemen van een projectafwijkingbesluit de raad te laten besluiten.

Het sneller kunnen besluiten op planologische verzoeken is klantvriendelijk. Tevens wordt de werkbelasting voor uw raad, ons college en het ambtelijk apparaat teruggedrongen. Op zich zijn dat ons inziens al voldoende redenen om categorieën van gevallen aan te wijzen waarin geen verklaring van geen bedenkingen van uw raad vereist is.

Daarnaast zijn de termijnen waarbinnen de gemeente een besluit over een aanvraag om omgevingsvergunning moet nemen drastisch veranderd. Over een uitgebreide procedure moet het bevoegd gezag, ons college, binnen 26 weken besluiten. Ter vergelijking: in de situatie voor de invoering van de Wabo gold geen fatale termijn wanneer een aanvraag in strijd was met het bestemmingsplan. Hierdoor is ten aanzien van het onderwerp verklaring van geen bedenkingen het volgende knelpunt ontstaan. De wetgever dwingt het bevoegd gezag (college) tot het nemen van een beslissing op een aanvraag om omgevingsvergunning, die in strijd is met het bestemmingsplan, binnen 26 weken in die gevallen dat de uitgebreide procedure van toepassing is. Dit is het geval bij een aanvraag om omgevingsvergunning op basis van artikel 2.12 eerste lid onder a sub 3 (tot 1 oktober 2010 projectbesluit op basis van artikel 3.10 Wro). Feitelijk zijn dit alle aanvragen die niet binnen het bestemmingsplan passen en welke ook niet onder de zogenaamde “kruimelgevallen” vallen. Door de lange voorbereidingstijd van de stukken (o.a. de ruimtelijke onderbouwing en alle daartoe noodzakelijke onderzoeken) plus de administratieve voorbereidingstijd die gemoeid is met het aanleveren van raadsvoorstellen en – besluiten ontstaat het gevaar op niet tijdig beslissen. Het niet tijdig nemen van een besluit heeft als gevolg dat, op verzoek van de aanvrager, op basis van de “Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen”, een dwangsom aan de gemeente wordt opgelegd. Doelstelling van deze wet is om tot een snelle beslissing van de overheid te komen.

Gelet op het vorengaande stellen wij uw raad voor om conform artikel 6.5 lid 3 Bor een aantal categorieën van gevallen aan te wijzen waarin geen verklaring van geen bedenkingen is vereist: Alle gevallen in de bebouwde kom waarbij het om minder dan tien woningen gaat, behoudens die gevallen waarbij gemeentelijke financiën en /of gronden betrokken zijn. Dit sluit aan op de benadering die voorheen werd toegepast bij artikel 19 lid 2 van de (toenmalige) WRO.

Buiten de bebouwde kom betreft het gevallen welke een uitbreiding van bestaande bebouwing betreffen (dus geen nieuwe functie), het splitsen van stolpen en alle gevallen welke passen in de beleidsuitgangspunten zoals verwoord in de structuurvisie Landelijk Gebied (2010).

(Postzegel-) bestemmingsplannen

Op 26 mei 2009 heeft uw raad tevens besloten dat “indien medewerking aan plannen uit ruimtelijk oogpunt wenselijk is aan de raad zal worden voorgesteld medewerking te verlenen middels een postzegelbestemmingsplan” en niet via een projectbesluit. Reden hiervoor was dat projectbesluiten op grond van de (toenmalige) wet gevolgd dienden te worden door een bestemmingsplan, hetgeen dubbele procedures en kosten met zich meebracht. Onder de huidige wetgeving is hier geen sprake meer van en hoeven projectbesluiten niet meer gevolgd te worden door een bestemmingsplan. Dit maakt dat, mits u ertoe besluit gevallen aan te wijzen waarin geen verklaring van geen bedenkingen is vereist (zie hiervoor), sneller dan voorheen vergunningen kunnen worden verleend omdat geen postzegelbestemmingsplan nodig is.

Bovenstaande betekent overigens niet dat helemaal geen postzegel bestemmingsplannen meer gemaakt zullen worden. In sommige gevallen is het nog steeds verstandig een postzegelbestemmingsplan op te stellen omdat een project afwijkingsbesluit enkel betrekking heeft op een concreet verzoek en een project afwijkingsbesluit geen bestemmingen wijzigt. Indien derhalve sprake is van een plan waarin het noodzakelijk of wenselijk is dat een bestemming wijzigt, zal een postzegelbestemmingsplan worden opgesteld. Een voorbeeld is iemand die zijn woning wenst te slopen en elders op het perceel een nieuwe woning wenst te bouwen. Indien dit met een project afwijkingsbesluit wordt mogelijk gemaakt, wordt feitelijk vergunning verleend voor de nieuwe woning, maar verdwijnt de bouwvlek voor de bestaande woning niet. Dit heeft per saldo twee woningen tot gevolg. Om dit te voorkomen moet een postzegel bestemmingsplan worden opgesteld. In dit plan wordt de nieuwe bouwvlek opgenomen en wordt de oude bouwvlek “weggepoetst”. Zo kan de aanvrager zijn bouwplans uitvoeren zonder dat het risico bestaat dat later op de oude bouwvlek wederom een woning wordt gerealiseerd dan wel dat de oude woning nooit wordt gesloopt.

Inspraak/inspraakverordening

Onder de oude WRO was het op grond van artikel 6a verplicht inspraak te houden bij de voorbereiding van ruimtelijke plannen of de herziening daarvan dan wel bij de voorbereiding van artikel 19 lid 1. Dit artikel is enkele jaren geleden uit de WRO geschrapt omdat de wetgever van mening was dat dit alleen maar leidt tot dubbelures in de procedure en procedures onnodig lang maakt. In onze gemeente is deze bepaling (nog steeds) in de inspraakverordening opgenomen in artikel 4 leden 1 en 2. In deze artikelen is bepaald dat inspraak op ruimtelijke plannen wordt verleend en dat de plannen voor een periode van 4 weken ter visie worden gelegd. Voorgesteld wordt in lijn met hetgeen de wetgever enkele jaren geleden al heeft besloten deze vorm van inspraak niet meer te voeren bij de “eenvoudige” ruimtelijke plannen die u heeft aangewezen als categorieën van gevallen waarin een verklaring van geen bedenkingen niet is vereist.

Conclusie procedure

Voorgesteld wordt om de categorieën gevallen waarin een verklaring van geen bedenkingen niet is vereist aan te wijzen conform bijgevoegd besluit. Dit teneinde het besluitvormingsproces sneller te laten verlopen. Het delegatiebesluit van 26 mei 2009 dat betrekking heeft op de toepassing van artikel 3.10 Wro, blijft van kracht voor verzoeken die zijn ontvangen voor de datum van inwerkingtreding van de Wabo.

Met de komst van de Wabo is het niet altijd noodzakelijk voor ruimtelijk aanvaardbare plannen een postzegelbestemmingsplan op te stellen. Dit kan middels de uitgebreide Wabo procedure.

Voorgesteld wordt de inspraakverordening te wijzigen zodat geen inspraak meer hoeft te worden gevoerd op alle ruimtelijke plannen, maar enkel op die ruimtelijke plannen welke niet door uw raad zijn aangewezen als categorieën van gevallen waarin een verklaring van geen bedenkingen is vereist.

Het inlopen van RO-achterstanden – Het budget

In het verleden is reeds extra budget ingezet om RO-achterstanden weg te werken. Door knelpunten in de reguliere bezetting en de complexiteit van de liggende dossiers zijn de achterstanden in voorgaande jaren niet geheel ingelopen.

Nu zijn de achterstanden volledig geïnventariseerd, zowel voor wat betreft de aantallen alsook de te verwachten complexiteit. Op grond hiervan kan worden geconcludeerd dat het nog in 2011 geheel inlopen van de achterstanden circa 2000 uur vergt. Als vanaf heden gebruik wordt gemaakt van afwijkingsbesluiten op grond van de Wabo in plaats van postzegelbestemmingsplannen komt dit uit op circa 1500 uur. Van deze uren is 600 uur niet voorzien binnen de huidige capaciteitsplanning en is binnen de begroting ook geen inhuurbudget beschikbaar. Dit betekent dat 48.000 euro aanvullend budget noodzakelijk is. Het streven is om met deze extra capaciteit de achterstanden nog dit jaar in te lopen. Aldus kunnen in 2012 en 2013 de regulier beschikbare uren worden aangewend voor de actualisatie van de bestemmingsplannen zoals hierboven omschreven.

In schema komt ziet dit er als volgt uit:

10 Wabo-afwijkingsbesluiten	10x 85 uur	850 uur
80 'eenvoudige' dossiers	80 x 5 uur	400 uur
10 'complexe' dossiers	10 x 25 uur =	250 uur
Totaal		1500 uur
Ingepland in 2011		900 uur
Extra benodigde uren		600 uur
Extra benodigd budget	600 uur à € 80	€ 48000

2. Wat besluit de raad/wat krijgt de raad als hij "ja" zegt?

Indien de raad met het voorstel instemt, worden procedures sneller doorlopen, dit sluit aan bij de bedoeling van de wetgever. Het resultaat is dat het gehele grondgebied van de gemeente voor 1 juli 2013 is voorzien van actuele bestemmingsplannen en de achterstanden worden weggewerkt.

3. Waarom wordt dit onderwerp nu aan de raad voorgelegd?

Het is zaak het project herziening bestemmingsplannen z.s.m. weer volledig op te pakken en structureel te werken aan het inlopen van achterstanden op RO gebied.

4. Wie heeft er allemaal met de beslissing van de raad van doen?

Inwoners en ondernemers, raad, college en ambtelijk apparaat.

5. Waaruit bestaan de andere mogelijkheden om het doel te bereiken?

n.v.t.

6. Wanneer wordt de beslissing van de raad uitgevoerd, gerealiseerd en wanneer wordt de raad daarover gerapporteerd?

Na besluitvorming door de raad zal direct een start gemaakt worden. Het nieuwe procesvoorstel zal worden gehanteerd vanaf de nieuw op te stellen bestemmingsplannen in het kader van de actualisatie.

7. Welke middelen zijn met dit voorstel gemeoid?

Kosten bestemmingsplannen en RO-achterstanden 2011

Externe advisering actualisatie bestemmingsplannen	€ 200.000
Inhuur derden tbv. actualisatie bestemmingsplannen	€ 99.000
Inhuur derden tbv. inlopen RO-achterstanden	€ 48.000

Ten behoeve van de actualisatie van bestemmingsplannen is geen extra budget nodig. Er wordt € 48.000,00 budget gevraagd t.b.v. het inlopen van de RO-achterstanden. Dit wordt ten laste van de algemene reserve gebracht.

8. Waarom moet de raad dit besluit met deze mogelijke oplossing nemen?

Hiervoor wordt verwezen naar het vorengaande.

Bijlagen: 1

Leidraad actualisatie bestemmingsplannen

Bergen, 28 april 2011

College van Bergen

drs. W.J.M. Bierman
secretaris

drs. H. Hafkamp,
burgemeester